

Hüüdja Hääl

Veebruar 2017

Jumala Sõna kuukiri

Aga jüngrid läksid välja ja kuulutasid kõikjal, ning Issand toetas neid ja kinnitas sõna tunnustähtedega.

Mk 16:20

Praegu on käes ajaperiood, kus tuleb olla kindel, et Sa oled õigel ajal õiges positsioonis. Jumal on liigutamas oma inimesi uutes suundades, et teostada Oma jumalikke eesmärke. Eranditult kõigil meil tuleb meie vaimsel teekonnal hetk, kus Jumal veenab meid tegema Temaga koostööd, et me lubaks Temal end juhtida täiesti uues suunas. Ta eelistab seda, et me oleme tundlikud Tema juhtimisele, teeme Temaga täielikult koostööd ning oleme õigel ajal nõus liikuma uues suunas. Aga tihti on meiega lugu selline, et Ta peab sekkuma meie elu asjadesse, sest olgem ausad – me peame tõdema fakti, et me oleme mugavad ning kinni jäänud eluvoolu koos oma argipäeva toimetustega.

Et Jumal saaks tõesti Endale meie tähelepanu ning juhtida meid suunas, kuhu Tema igatseb, siis on Tal on meie jaoks strateegiad, mida Ta kasutab ja seda väga efektiivselt. Kuigi me ei tohi olla teadmatuses, mis puudutab saatana manöövreid (2 Kor. 2:11), on meil palju enam vaja olla teadlik Jumala teedest (Laul 25:5). Jumala teede tundmine toob meie elus endaga kaasa Tema väeliste tegude kogemise (Laul 103:7).

GLENN BLEAKNEY

SISU

G. Smith. PATU KOHUTAV	
VÕLG.....	3
H.T. Taimla. RÕÕMUSÕNUM.....	6
AZUSA TÄNAVA ÄRKAMINE....	9
K.Rounala. MINU UNISTUS.....	16
D. Wilkerson. LÕPUAJA	
KRISTLASED.....	25
H. Põldaru. KUTSE PALVELE....	34

Hüüdjä Hääl

Jumala sõna kuukiri.
 Tellimisindeks 78 237
 Nr. 2 (341) 2017. Kahekümne
 kaheksas aastakäik.
 Toimetaja HEIKI PÕLDARU
 tel 5545044
 Toimetuse postiaadress:
 Imavere, 72401, Järvamaa
 MTÜ Hüüdjä Hääl
 a/a EE732200221004116193

Süüdja Sääl

Parandage meelt, sest taevariik on lähedal.

Jeesus tuleb varsti.

VEEBRUAR

Nr 2(341)

2017

Patu kohutav võlg

Meie pääste ei saanud alguse alles Kolgatal. See saab alguse Jumala troonilt, kui pattulangus haavas Taevaisa südant kuni põhjani. Vaid tema nägi ja saab täielikult mõista inimkonna patu sügavust, kõrgust ja laiust.

Patt! Me ei saa lausuda seda sõna, kuulmata selles mao sisinat – s-süüdiolek! Patt ei ole kuidagi ilus ega austatav. Mõned meist arvavad asjast vastupidiselt ja alates pattulangemisest on Jumalal olnud raske panna inimest nägema patu mõtmatult suurt patusust. See on tõeliselt kohutav, julm, ja need nimetused, mida Paulus kasutab sellest 1. peatükis

roomlastele, puudutavad ometi üksnes selle sügava rikutuse ja selle hävitava jõu pinnakihti.

Kui tahame näha pattu selles halvimas vormis ja mida see suudab põhjustada, peame vaatama seda Kolgatal ja meenutama, et seal Kristus „*kandis meie patu oma ihus üles ristipuule*”. Minu ja sinu patt naelutasid ta ristile ja ta „*oli sõnakuulelik kuni surmani*”. Kui sinu ja minu patt oli piisavalt salakaval, piisavalt julm, piisavalt põrgulik, et naelutada Kristus, Jumala Tall, ristile kahe röövli vahele, nagu oleks ta olnud röövel, kui me patt tõi talle häbistavate sõnade

valangu, kannatust ja ülekohtu, siis mida võib sinu patt teha sinule endale, kui sa sellest ei vabane?

Püha ja kõikväeline Jumal ei kaitse pattu. Kristus ei kaitse seda, Püha Vaim ei pehmenda seda, evangeelium ei esita seda auväärseks. Jumala sõna esitab seda paljastatult, ilustamata, selle kogu kuratlikkuses ja õudses süüdistuses. Piibel paljastab selle kogu rüveduses, kõigi kurbade tagajärgedega, kogu selle põhjustatud ahastuse ja igavese hukatusega.

Kuid imelisim on, et *„kus patt on suurenenud, seal on arm saanud ülirohkeks”*. Suurim jõud maailmas on Jumala vaba, teenimatu arm.

Samas kui Jumal näeb pattu, tunneb seda kuni põhjani ega vaata sellele läbi sõrmede, kui on küsimus karistamisest, ütleb evangeelium siiski, et selle saab andeks, eemaldatud ja ära pühitud. Sellepärast apostel Paulus ei häbene evangeeliumi. Evangeeliumis on vägi, mis võib kummutada patu hävitusliku mõju, tervendada

selle põhjustatud haiguse, päästa inimese igavesest surmast, mis on muidu kindel ja vältimatu tagajärg. Selles evangeeliumis on meil muusika, mis võib vaigistada kõik kõrvalhääled, sest see on tugev päikesevalgus, mis muudab pisarad kalliskivideks, lootusetuse öö säravaks keskpäeva kirkuseks ja maailma sünged vanglad taevapaleeks. Meil on evangeelium, mis on *„Jumala vägi päästeks igaihele, kes usub”*. Sel põhjusel me ei häbene seda, sest patu võib võita Jeesuse Kristuse evangeelium.

Patt on oma olemuselt ja mõjult nii kohutav, et üksnes kõikväeline Jumal võib selle võita, nii paheline, et vaid tema võib vaadata seda lootuses, et pääste sellest on võimalik. Ning olgu õnnistatud Jumal, ta on ka edaspidi Päästja, kes andis armu patusele naisele, kelle halba kuulsust teadis kogu linn. Ta on endiselt Päästja, tema, kes oli armuline maksukoguja Sakkeusele, ta on ikka veel Päästja, kes kutsus enda juurde „patustest suurima”.

Ta on ikka veel Päästja, tema, kes tuli minu mustlastelki ja andis armu.

Kui sa oled mees või naine, kelle südame sügavusi patt külmutab ja halvab ning mürgitab sinu elu põrguks, siis tea, et ka Jeesus Kristus on siin, et andeks anda. See on evangeelium. Ta ei taha Sind päästa kunagi tulevikus, vaid praegu; mitte alles surmahetkel, vaid siin ja praegu. Sina võid kogeda taevarõõmu oma hinges juba siin, kui vaid vabaned patust; ja see saab toimuda üksnes nii, et saad puudutuse Jeesuselt. See on ainus evangeelium, mis võib päästa inimesed, kuid siin me saame anda lootust kellele iganes ja võita kõik raskused.

Ma pole sugugi pessimist. Ma saan päev-päevalt optimistlikumaks ning kui tahame olla lootusrikkad, peame olema lähedases puudutuses patu õnnetute ohvritega, kelle suhtes võime kogeda evangeeliumi päästvat väge.

Keegi ühiskonnauuendaja ütles mulle ühel päeval Manchesteris, Inglismaal: „Härä

Smith, miks te ei pöördu selliste inimeste poole, kellest on lootust? Mina usun, et on palju selliseid inimesi, kellel ei ole lootust. Nad on läinud liiga kaugemale patust. Kuid ma tean, et teie seda ei usu.”

Mina vastasin: „Täna Jumalat, et minul ei ole sellist veendumust. Evangeelium, mida mina kuulutan, on evangeelium kogu inimkonna jaoks. See on Kolgata evangeelium ja selle evangeeliumi uksepiidale on kirjutatud: *„Igaüks, kes tahab, tulgu.”* *„Kes minu juurde tuleb, seda ma ei lükka välja”* - kellest tahes olekski küsimus.”

Ruskin sõitis kord mööda Londoni tänavaid koos sõbraga tugevas sajus, kui tänavad olid väga libedad. Inimene, kes sõitis koos Ruskiniga, pööras tema tähelepanu tänavate olukorrale ja ütles: „Milline kohutav saast se Londoni muda on!”

Ja Ruskin vastas: „Selles mudas on see nõgi, see lubi ja see vesi, millest Jumal vormib safiirid, opaalid ja teemandid.

Kui Jumal võib teha safiire,

opaale ja teemante Londoni tänavasaastast, siis ta võib teha ka pühakuid hullematest patustest. Kui te tahate seda uskuda ja toimida selle järgi, siis Jumal osutab, et ta suudab teha imelisi asju. Peame nägema evangeeliumi tõdenenuna, nii et see saab jõuks meie elus. See oli Pauluse evangeelium. Kas sinu evangeelium on sama tõhus? Te elate, vestlete ja sööte koos inimestega, kes vajavad seda evangeeliumi. Mõni teist on koguduse liige, kes pole kunagi rääkinud kaasinimesele Jeesusest Kristusest.

Kes meist on valmis tegutsema evangeeliumi kohaselt? Kes tahab lõpetada selle asjaga mängimise ja hakkab elama evangeeliumi vääriliselt? Selliseid kristlasi vajab meie aeg. Mitte neid, kes tulevad koosolekule, naeratavad ja ütlevad: „Oi kui tore asi teil

siin on!” Kes lähevad jutlustaja juurde ja ütlevad: „Sain nii õnnistatud teie jutlusest. Küll te olete suurepärane jutlustaja.”

Ärgu keegi teist tulgu minule seda ütlema. Te ei oota, et keegi igatseks kirurgilist operatsiooni ja meie peame teostama vaimuliku operatsiooni. Mõni inimene kirjutab oma märkmikku jutluse ajal kuulnud häid mõtteid ja väljendusi. Siis on need väljendid paberil. Kuid me soovime, et need head mõtted riietuksid lihasse ja veresse. Me ootame, et evangeelium läheks südamesse ja saaks väeks, mis mõjutab meie ümbruskonda. Selles on evangeeliumi mõte. Oh tõuskem ja kasutagem võimalusi ning proovigem, mida Jeesuse Kristuse evangeelium tegelikult suudab teha!

GIPSY SMITH

Rõõmusõnum tänapäeva karjastele

Alanud aasta veebruaris oli mul eesõigus minna sõbra Taneliga misjonireisile Kee-

niasse, kuhu kutsus meid eesti jooksjä, kes seal treenib. Jumal tegi kolme nädala jook-

sul rohkem, kui jõuan siin kirjutada, aga nagu Johannes kirjutas evangeeliumi kokkuvõttes: „aga need on kirja pandud, et te usuksite, et Jeesus on Kristus, Jumala Poeg, ja et teil uskudes oleks elu tema nimes.“

Keenias algab seiklus kohe, kui kodu-uksest välja lähed – ja seda enam, kui lähed Püha Vaimu kaaskonnas. Ühel päeval, kui läksime mõne eestlasega loomi vaatama, juhatas Jumal meid hoopis mitmeks päevaks kõrbesse. Sattusime nii mõnelegi teele, mida Google'i kaardile veel pole märgitud ja kui suurem tee ära lõppes, olime sunnitud juhi-seid küsima.

Meie teenäitajaks sai kohalik pastor, kellega koos sõitsime peagi läbi kõrbe tema koduküla poole. Olime sattunud kõrbealale, kus elab somburu rahvas. Nad ise kutsuvad seda „põõsas elamiseks“ (in the bush). Kõrbekividel, kus „tee“ on suhteline mõiste, sõitsime kiirusega umbes 15 km/h, vahepeal peatudes, et palvetada kohalike karjaste eest, kes oma kitsedega otsisid veel viimaseid

rohututte ja vett. Meie giidiks saanud pastor seletas, et valdavalt on rahvas siin paganausulised. On neid, kellele ta on kuulutanud evangeeliumi ja keda ta on jüngerdanud, kuid ka palju neid, kes pole kunagi rõõmusõnumit kuulnud.

Seega jäi meie teele küll palvet ja julgustust kristlastele, aga ka hetki, kui meie ees olid kõrbe-elanikud, kes ei oska lugeda ega pole kunagi Jeesusest kuulnud. Oli päris võimas tunnistada Piibli sõnumit veerand tunniga täiesti nullist. Jumal oli meiega ja nägime, kuidas inimesed võtsid vastu Kristuse. Halleluuja!

Kohalikus Kiremoni külas, kuhu valge inimese jalg pole viimase kümne aasta jooksul astunud, saime samuti palvetada inimeste eest, neile kuulutada, näha tervenemisi ja paljude lastega mängida. Esimese külatänavateenistuse ajal oli huvitav kultuuriline kogemus. Palvetasime parasjagu Taneliga haigete eest ja samal ajal katkusid lapsed meie jalakarvu, mis pakkusid neile suurt huvi. Sellise asja

eest seminaris millegipärast ei hoiatatud...

Kõige elavam kogemus jutlustamisest avanes reisi teises pooles, kui olime jälle grupiga kõrbes ning ma olin pastoriga ühel hommikul sõitnud „põösastesse“ kuulutama. Motika pealt nägime ka elevant vabas looduses, kusjuures elevantihirm oli kohalikes külades suur. Kõrbes käib ühest väikesest allikast vett ammutamas 20 000 inimest, nende karjad ja ka elevantid. Viimased tihtipeale peidavad ennast põõsasse ja sööstavad inimeste kallale. Mõne kuu eest oli külas olnud mitu surmajuhtumit. Kui jutlustades mainisin, et inimese südames olev kurjus ja patt võib olla suuremaks vaenlaseks kui elevantid, sain hetkega kohalike tähelepanu.

Peale mõnda minikoosolekut sõnnikust ja kõrtest ehitatud hüttide ääres läksime nii-öelda turule, kus olid kõik peremehed. Kuna seal piirkonnas oli juba pool aastat põuaaeg, siis vähesed lehmad, lambad ja kitsed, mida müüdi, paistsid kurnatud ja äri käis aeglaselt. Mul avanes või-

malus kuulutada tosinale karjasele Jumala sõna pärast seda, kui turuvanam selleks loa andis.

Ma rääkisin kuningas Taavetist ja kuidas tema kõrbepagenduses otsustas oma nälja, janu ja hirmumõtted pöörata usalduse väljenduseks Jumalale. Rääkisin, kuidas kõige rikkama ja võimsama mehe südames olid sõnad „*Jumala järele januneb mu hing, sind ihaldab mu ihu nagu kuival ja põuasel maal, kus pole vett*“ (Ps 63:2b). Jõudsin peagi jutuga Jeesuse kui hea karjase juurde, ning mõistsin ühtäkki oma sõnade taustal, et nad mõistavad neid salme Johannese 10. peatükist minust paremini. Minu ees istus selle ühiskonna eliit – eluaegsed karjased. Lamaste rumalus, karjase hool ja kaitse on ju nendega iga päev!

Nägin jutluse lõpusirgel, et meeste silmad on märjad. Need sõnad lõikavad neile südamesse, et lihaks saada. Lugesin lõpetuseks kuulsa Psalmi 23. Kas teate, mis tunne oli lugeda sõnu „*sinu kepp ja sau need trööstivad*

mind“, ja näha meeste käes üht peenikest ja teist pikka jämedat puukaigast? Kas teate, mis kaaluga olid sellel hetkel sõnad „*Issand on mu karjane, mul pole millestki puudu*“? Need mehed mõistsid, et nende esmane puudus pole vesi, toit ega jõukus, mis oli vähemalt kuueks kuuks lahkunud, aga nad

vajavad Jumalat, kes kutsub neid ja kelle häälele nad peaksid järgnema nagu lambad. Ja siis järgivad headus ja heldus neid kõik nende elupäevad.

HINDREK TAAVET TAIMLA

22.02.17

Azusa tänava ärkamine

Martti Ojarese intervjuu
Mauri Vilposega

MO: Umbes 110 aastat tagasi toimus Ühendriikides väga tähelepanuväärne ärkamine, mis kestis kolm ja pool aastat. Seda tuntakse nimetuse järgi Azusa tänava ärkamine. Räägime saates Mauri Vilposega, mis oli selles ärkamises olulist ja mida on sellest õppida meil. Tere tulemast Mauri Vilponen.

MV: Tänan.

MO: Sa oled uurinud Azusa tänava ärkamist sügavalt ja kaua ning koostanud raamatu, millest on tehtud juba teine trükk. Minu

arvates me ei oska või ei taha süveneda sellesse, mis seal toimus ja mida saaksime sellest õppida. Milline on sinu üldhinnang sellele ja kuidas seda tänapäeval väärtustatakse?

MV: Üldiselt on Soomes Azusa tänava ärkamine tuntud nime poolest, kuid ei teata, mis seal päriselt toimus. Aastakümneid on seda varjatud ja lausa häbenetud. See oli suur Püha Vaimu liikumine oma mitemekülgsete ilmingutega. Kuna siin ei ole midagi sellist toimunud, on seda häbenetud.

MO: Kui minna algusesse,

mis seal toimus, kes olid selle ärkamise kesksed tegelased ja kuidas see murdis eelarvamusi kristlusest?

MV: Azusa tänaval toimus esimese nelipüha sarnane Püha Vaimu väljavalamine, mille kogudus oli kaotanud. Tuhanded erinevatest usutaustadest tulnud kristlased kogesid Püha Vaimuga ristimist, millega kaasnes keeltes rääkimine. Ka tuhanded haiged said terveks. Seal esinesid tunnustähed, imeteod ja vägevad teod, mis levisid kõikjale.

MO: Samal ajal ootasid seal teised kogudused omal viisil ärkamisele vastavaid ilminguid, mida aga ei tulnud. Mis viisil see ärkamine sündis ja kes olid selle taustaisikud?

MV: Selleks oli väike pühitusliikumisse kuulunud mustade afro-ameeriklaste rühm, kes palvetasid viie nädala jooksul igal öhtul. Nad mõistsid, et Püha Vaimu ristimine kuulub neile ja nad palusid seda. Siis alustasid nad kümnepäevast paastu. Kui oldi paastunud kolm päeva, täitus esimene Püha Vaimuga ja samal öhtul veel

kuus inimest täitusid palvekoosolekul Püha Vaimuga ja hakkasid rääkima keeltes.

MO: Need oli mustad ja aasta oli 1906, siis kui rassilise diskrimineerimise mõttes olid rasked ajad.

MV: See oli Ameerika rae-vukam rassilise diskriminatsooni aeg ja need olid mustad. See põhjustas Los Angelesis sellise pinge, et kogu linn oli liikvel kolme päeva jooksul. Kuuldus Asberry kodust, kus toimus Püha Vaimuga ristimine, levis, ning mitu naaberkrunti oli täidetud inimestega kolme päeva jooksul ööpäevaringselt. Siis viidi koosolekud üle Azusa tänavale 312 talli, mis oli kunagi olnud kirik ja kiriku allkorrusel oli asunud hobustall. Seal oli muldpõrand, kuhu asetati saepuru ja õlgi, millest sai ärkamisliikumise keskne kogunemiskoht kolmeks ja pooleks aastaks.

MO: Meenub, kuidas Jeesus on sündinud tallis ja ka ärkamine sündis tallis.

MV: Jah. On tähelepanuväärne, et Los Angelesis oli üle 200 kiriku ja paljudes kirikutes paluti ärkamist, mis

oleks täpselt nende traditsiooni kohane. Seal parandati meelt, tunnistati avalikult patte ning esines ka vaimuilminguid ja usku pöördumisi, kuid Vaimu liikumine toimus Azusa tänaval, kus ei olnud mingeid kiriklikke struktuure.

MO: Mille poolest erines see palvetav rühm teistest? Milline oli nende rõhuasetus otsingutes teiste suuremate kirikutega võrreldes?

MV: Nende taust oli pühitsusliikumises. Neil oli kõrge standard otsida õigeks-mõistmist ning südame puhust. Nad otsisid pühitsust Jumala armu teona ja seejärel Püha Vaimuga ristimist. Püha Vaimuga ristimise eelduseks oli pühitsuskogemus, kui inimesed said enesesse Vaimu tunnistuse, et nad on puhtad. Sellise puhta südamega otsisid nad Püha Vaimu ristimist.

MO: Piiblis kirjutatakse, et ilma pühituseta ei saa keegi Issandat näha.

MV: Nii öeldakse väga mitmes kohas, kus räägitakse pühitusest.

MO: Kui Azusa tänaval

ärkamisest sündis ülemaailmne nelipühaliikumine, siis kas üsna varsti see rõhuasetus kõrvaldati?

MV: Jah. 20. sajandi esimesel poolel muudeti teoloogiat nii, et pühitsus on eluaegne kestev protsess ja praktikas tähendas see, et seda ei toimunud. Azusa tänaval oli see nende kogemuseks. Nad palvetasid ja otsisid seda, kuni said enesesse Vaimu tunnistuse.

MO: Neist mustadest meestest ja naistest oli lähtunud liikumine, mis oli eriline kristlikul maastikul seoses just organisatsiooniga.

MV: Neil ei olnud üldse inimlikku organisatsiooni või oli seda väga vähe. Seal oli palju palvet ning üksnes Piibel ja palve. Neil ei olnud käsikirju ega koosoleku kavasid, samuti ei teatatud kõnelejat eelnevalt. Püha Vaim langes kellegi peale koosolekul, kellel oli sõna selles olukorras.

MO: Püha Vaim oli juhatamas kogu seda sündmust kolm ja pool aastat.

MV: Jah. Ajaloouurijatest üks tuntum, kes on sellest

ärkamisest kirjutanud ja seda uurinud 30 aastat, ütleb, et seda ei mõisteta ega osata veelgi seletada, kuidas sai see kõik toimuda ilma inimliku organisatsioonita ja ilma pastoriteta.

MO: Selles ongi oluline küsimus, et Jumal tahab ise juhtida, mitte inimesed, kes tingimata ei kuule tema häält ega tegutse selle järgi.

MV: Jah, nii see on.

MO: Kuidas teadmine ärkamisest levis, kui 100 aastat tagasi oli meediakanaleid vähe ega olnud veel autosid? Kuidas levis teadmine ja kuidas inimesed sinna saabusid?

MV: Inimesed tulid sinna peamiselt laevade ja rongidega. Kasutati ka hobustrasporti. Autosid oli sel ajal väga vähe. Osalejaid tuli maailma otstest, nagu näiteks Hiinast. Hiina misjonärid olid väga janused ja esirindel, kellel oli väga suur väevajadus. Reis võis kesta nädalaid ja isegi kuid. Jumala nälg tõi nad kohale. Nad said Püha Vaimuga ristimise ja läksid siis tagasi.

Azusa ärkamine oli nagu tsentrifugaalling, mis imes

sisse Jumala järgi näljaseid inimesi ja lingutas ümber maailma tagasi need, kes olid saanud Püha Vaimuga ristimise; ja kahe aastaga levis ärkamine 50 rahva hulka. See on jätkunud kuni tänapäevani erinevates maailma paikades. Mingi tera on sellest küll läinud, aga täna hinnatakse maailmas Azusa tänava sündmuste järgijaks üle 800 miljoni kristlase.

MO: Sa tõdesid, et see on täna veidi unustatud ja ometi otsime me ühendust Jumala ja Püha Vaimuga. Kas see on ülbust või mis see on, et me ei uuri sügavuti seda, mis seal tegelikult toimus?

MV: Selgituseks viitas Peetrus Jeruusalemmas peetud nelipühakõnes Joeli prohveteringu täitumisele, et sellest kirjutab prohvet Joel. Jeesus palvetas, et kõik, kes temasse usuvad, oleksid täiesti üks, nii nagu tema ja Isa on üks. Kui me vaatame Azusa tänava ärkamist ja esimese nelipüha ärkamist Jeruusalemmas, siis need mõlemad järgisid täpselt Joeli prohvetisõnumit ja Jeesuse palvet. See ärkamine möödus kõigist kiriklikest

süsteemidest ja Issanda Vaim liikus südametasandil.

MO: Vaatamata vaenule oli seal valgeid ja musti, rikkaid ja vaeseid ning haigeid mitmest maailma kandist, kes said otsekui üheks.

MV: Jah. Seal olid valitsuse kõrged ametnikud, professorid ja arstid, kes istusid kõrvuti hulkuritega samal pingil ja otsisid sama Issandat ning Vaimuga täitumist. Pesunaised ja peened proud magasid kõrvuti saepurusel põrandal Vaimust puudutuna. Naid kõik said sama Vaimuga ristitud üheks ihuks.

MO: Raamatus räägitakse ka sellest, kuidas katusel olid nähtavad tuleleegid.

MV: Ehituse katusel oli näha tulekuma ja vahel kuni 15 meetrit kõrgeid leeke pimedal ajal. Tuletõrjujad tulid mitu korda kohale ega leidnud mingit tulekahju. Päeval oli hoone kohal selline udupilv, mille kõrgus muutus Issanda ligiolu tugevuse järgi. See oli nii kolm ja pool aastat.

MO: See kestis pikka aega ja Willim J. Seymour, kes oli üks selle liikumise keskne tegelane, hoidis mingil põh-

jusel palvetades peas puukasti, mis oli üks eripärasus.

MV: Seymour kandis eneses sellist nägemust, sest ta oli juba viis aastat varem palvetanud viis tundi päevas, millele lisandus veel kuues tund Houstonis ja reisinud Los Angelesi veebruaris 1906, palvetas ta kuni kaheksa tundi päevas. Ta jätkas palvetamist ärkamise koosolekute ajal ja istus seal, puukast peas, et miski ei segaks teda. Seda ärkamist juhatati põlvedel.

MO: Jumal pühadus, kirikus ja vägi oli nii suur, et inimese lähenedes võis juba kilomeetri raadiuses väemõjutusest maha kukkuda.

MV: Esines juhtumeid, et raudteejaamas, kuhu oli napilt kilomeeter, langesid rongiga saabunud inimesed jaama perroonile astudes Jumala väe all maha ja lamasid seal ümberkaudu. Frank Bartleman on kirjutanud oma raamatus, et ta pidi teel olles kaks kvartalit eemal põlvitama palveks, et julgeks jätkata teekonda, sest Jumala pühadus ja ligiolu oli nii võimas.

MO: Lugesin vanemast naisest, kellel oli vähihaigus ja kellel jäänud vaid mõni päev aega elada, kes sai hetkega täiesti terveks.

MV: Ta oli kopsuvähis ja kaalus vaid kolmkümmend kilo. Ta oli üksnes luu ja nahk, kes pidanuks surema juba pool aastat varem. Ta tuli sinna, liikudes aeglaselt vaid üks samm korraga. Ta tervenenes hetkeliselt ja tema kehakaal tõusis kaheksateist kilo koosoleku ajal, kuigi ta ei söönud midagi.

MO: Inimmõistus hakkab siin vastu ja ilmselt tekitab reaktsioone ka kristlastes, kes ei olnud seal. Milliseid reaktsioone ja kellelt ilmnes?

MV: Ärkamises osalejad olid sellega täiega kaasas, aga seal käis ka pastoreid, kes nägid selles aafrika woodoo ja kaukaasia meeltesegaduse segu. Vastavaid ütlusi esineb. Ajalehed olid täis pilkavaid artikleid sündmustest kogu ärkamise kestel.

MO: Võib arvata, et see kurvastas Püha Vaimu.

MV: Esines juhtumeid, kui mõni jutlustaja kantslist kuu-lutas, et see ärkamine on dee-

monitest lähtuv ja nad leiti veidi hiljem surnuna, üks oli endal kõri läbi lõiganud ja teine kuuli pähe lasknud. See oli väga konkreetne ja kui see sai avalikuks, põhjustas see ettevaatlikkust. Kuigi esines ka liberaalteoloogiat, siis nii ei juletud ennast enam väljendada, kuid selliseid Püha Vaimu pilkamisi esines.

MO: Ka Jeesust süüdistati, et ta ajab Peeltsebuli abil kurje vaimu välja. Selles on midagi sarnast, nii nagu tallis sündimises ja süüdistamises Jumala pilkamises. Kui mõtleme tänasele Soomele, siis milliseid takistusi on, et omada samalaadset tegevust?

MV: Üks pensionil olev hinnatud jutlustaja, kes on uurinud Piiblit, kiriku ajalugu ja neid sündmusi, andis tagasisidet minu raamatule ja ütles, et ta ei näe Soomes leiduvat sellist talli, et Issand peab tulema oma kanaleid pidi ja praegused kirikkonnad võiksid ehk sügava alandumise ja meeleparanduse kaudu selles osaleda.

MO: Kui pühitsus oli selles keskne, siis mida selle all mõeldakse?

MV: Azusa tänava ärkamises esines kaks Jumala armutegu. Esmalt õigeksmõistmine usu kaudu e inimene tuli pöördumisele ja sai õigeks mõistetud Jumala poolt. Teine oli pühitsuskogemus, mille Jeesus temas teostas ja inimesed otsisid hinge ning vaimu ebapuhtusest vabanemist, et patuhimud ei valitseks nende elus. Nad kogesid sellist pühitsust Jumala armuteona, mille kohta nad said Vaimu tunnistuse. Pühitsuse vili öeldi olevat täielik armastus Jumala, inimeste ja iseenda vastu. See põhjustas täieliku üksuse.

MO: See viitab kaksikkäsu esimesele osale: armasta Issandat oma Jumalat kõigest oma südamest, meelest ja väest. See on seda praktikas.

MV: Jah, see on Jumala armutegu ja nad otsisid seda palves ning sageli mõni piiblitekst anti Vaimu kaudu selle kinnituseks. Jagunemine tekkis siis, kui kogemuslik pühitsus hüljati ja on põhjustanud pärast seda palju probleeme.

MO: Selle kahekorruselise hoone ülasaalis palvetati ja

alles siis, kui ühendus oli loodud, hakkas toimuma sündmusi alumisel korrusel.

MV: Alumisel korrusel otsiti esmalt õigeksmõistmist ja pühitsuskogemust ja siis need, kes ei saanud alakorrusel Püha Vaimu ristimist, siirdusid ülakorrusele palvetama ja Issandat ootama. Samuti neile, kes ootasid ihu tervenemist, olid palveruumid ülemisel korrusel. Oli tähelepanuväärne, et ka noori ja lapsi tuli sinna. Nead said koheselt õigeksmõistmise ja pühitsuskogemuse, veel ka ristimise Pühas Vaimus. Kui tulid jutlustajad, võisid need oodata nädalaid või kuid, et otsida lapsemeelsust, enne kui nad selle said. See oli keeruline mitmele vanale jutlustajale.

MO: Selles on näha erinevust ja millest see sõltub?

MV: Keegi jutlustaja ütles, et tema on kogu elu jutlustanud ja temal juba on see, aga nüüd peab ta hakkama seda otsima, mis on enda täielik suretamine.

MO: Sa oled rääkinud Johannese 17. peatükist. Kas soovid sellest veel jagada?

MV: Minu südamel on tugevasti see, et Johannese evangeeliumi 17. ptk tuleb võtta tõsiselt. Selle täitumine saab kiiresti aktuaalseks. See puudutab Jeesuse ülempreesterlikku palvet, kui ta palvetas, et kõik, kes temasse usuvad, oleksid täielikult üks, nii nagu tema ja Isa. Kirgastatud Kristuse pruut on täielikult üks, nii nagu Isa ja Poeg on üks. Kui tahame selles osaleda, peame teadlikult kõrvaldama takistused. Kristus tuleb järgi Pruudile, kes on ennast valmistanud.

Organisatsioon ei tõuse tuultes ja pilvedes Jeesusele vastu. Minu palve on, et Issand tooks esile kuulutajaid, isakujusid, kes vaatamata tagajärgedele hakkavad julgesti kuulutama usklike Isa ja Poja taolist täielikku üksolemist. See kuulutus saab eestpalvetoe Troonilistuja paremalt poolelt, kus Jeesus ikka

veel palvetab seda palvet meie eest, sest see ei ole veel täitunud. Küsimus on Issanda au ja kirkuse ilmunisest meie keskel. Kas saab veel midagi olla nii tähtis?

MO: See oli oluline, mida sa lugesid ja see on tähtis sõnum, kui me otsime ärkamist, mida ka Soome rahvas ootab. Meie aeg on lõppemas ja kui sa soovid teada sellest ärkamisest, mis seal tegelikult toimus ja mida meil on sellest õppida, siis on abiks raamat „Mis toimus Azusa ärkamises?“, mida saab tellida TV7 kauplusest või helistades meie telefonil. Tänu sulle, Mauri, saates osalemast ja palvetame, et see pühitus saaks meie igäihe südame eesmärgiks.

MV: Tänu, et sain osaleda.

TV7 saates **Isännän pöydässä**

Minu unistus

Minu nimi on Katherine Ruonala! Minu abikaasa vanemad on Soomest. Ise olen elanud kogu elu Austraalias.

Olen kirjanik. Lisaks tegutseme koos abikaasa Tomiga pastoritena Brisbanes. Reisin jutlustades ümber maailma.

Näen palju imesid, kuidas Jumal tervendab inimesi.

Jumala unistus

Usun, et elan välja oma südame igatsust, mis on ka Jumala unistus, et inimesed kõikjal leiaksid Jumala, kogeksid tema armastust ja saaksid temaga lepitatud. Minule on tähtis see, mis on igavene, see on inimeste pääste. See on mu südame igatsus. On imeline, et evangeeliumi ei pea kuulutama ülevate tarkuse sõnadega, vaid Vaimu ja väe osutamise-ga.

Võin vaid imestada, mida Jumal on teinud ja kuidas ta on kinnitanud oma sõna imede, märkide ja tunnus-tähtedega. Minu suurim rõõm on näha, et inimesed kogevad Jumala armastust konkreet-selt ja saavad ühendusse temaga. Minu suurim rõõm on elada väljas oma unistust, et saan tuua inimesi Jeesuse juurde.

Imed – Jumala käekiri

Imed on üks viis õppida

tundma Jumalat. Usun, et see oli Issanda plaan algusest saadik. Ta käskis jüngreid tervendada haigeid ja rääkida, et Jumala riik on tulnud lähedale. Imed on Jumala armastuse ilming.

On võrratu näha, kuidas kurdid kõrvad hakkavad kuulma ja mõni terveneb ime-liselt. See räägib sellest, kes Jumal tõeliselt on. Inimesed igatsevad näha tõelisust. Imed annavad võimaluse rääkida, kes Jumal tegelikult on ja kui hea ta on. Ta on sama eile, täna ja igavesti. See on Jumala plaan.

Oleme näinud mitmeid juh-tumeid, kus kurdid kõrvad on avanenud. See on tõeliselt eriline, kuna seda võib vahetult näha. Kui inimene on täiesti kurt ja hakkab äkki kuulma, toob see au Jumalale ja ehitab üles inimeste usku.

Olin hiljuti Austraalias. Keegi naine polnud ühe oma kõrvaga kuulnud mitte midagi 33 aastat. Talle oli aastate jooksul tehtud mitu operatsiooni. Noorena oli tal olnud põletik, mis levis luudesse. Osa kuulmiskesku-sest oli eemaldatud.

See oli tõesti imeline. Ta ootas vaid natuke, et Jumal midagigi teeks, aga ta ei teadnud, kas Jumal teeb seda. Piibel ütleb, et piisab, kui usku on sinepiseemne võrra. Võisin palvetada tema eest. Püha Vaim puudutas teda ja ta hakkas kohe kuulma. Ta oli üllatunud: kuidas on see võimalik?

Ta arvas, et see ei ole püsiv. Järgmisel hommikul ta ütles: „Kuulen ikka veel täielikult.”

Tunnistus annab inimestele palju rõõmu. Oleme näinud imelisi tervenemisi.

Hiljuti rääkis oma tunnistuse naine, kelle eest palvetasime nädal varem. Tema ja ta mees tegid misjonitööd Taimaal. Naisel oli avastatud leukeemia ja maksakahjustus. Palvetasime. Ta ütles, et tema sees oli kui keeristorm, kui palusime Jeesust teda puudutada. Ta käis oma arsti juures ja talle öeldi, et tema veres ei ole hälbeid. Arst kirjeldas tema maksa ja ütles: „Ma ei mõista, kuidas see saab olla sinu maks. See on nii terve.”

Temas ei ole mingitki jälge leukeemiast või maksakahjustusest. Kui ta sellest tun-

nistas, siis kõikide südamed ülistasid Jumalat. Seda põhjustavad imed, mis panevad inimesed kiitma Jumalat. Kui vaid säilitame lihtsuse ja rõõmustame sellest, kuidas Jumal puudutab ja liigub, jätkab ta oma kirkuse ilmutamist.

Jumala kutse

Enne, kui see hakkas tõdenema, tuli mulle Jumala kutse siis, kui ma seda ei oodanud. Olin 23-aastane ja just kohtunud Jumalaga imelisel viisil. Ta oli vabastanud mind igasugusest ebakindlusest ja hüljatusest. Ta vabastas mu imeliselt ja tervendas mu südame.

Siis hakkas ta mulle rääkima. Hakkasin saama nägemusi. Palvetasin päeval põrandal ahastades ja nägin nägemusi. Nägin, kuidas tulekera laskus inimeste peale ja inimesi tervenenes.

Isa süda kadunute suhtes pani mind palves ahastama. Ma ei teadnud, mida sellega peale hakata. Ma ei arvanud, et naised võivad teenida. Ütlesin: „Issand, räägi sellest mu mehele.”

Tänu Issandale, ta rääkis. Tom ütles: „Minu arvates peaksid sina jutlustama.”

See oli põnev, kuid sellega lugu veel ei lõppenud. Tahtsin, et keegi prohveteeriks seda minule. Meie koguduses töötas prohvetiand väga harva, kuid siis tuli keegi ameerika prohvet külla.

Mõtlesin: „Nüüd on sinu võimalus, Jumal. Las ta prohveteerib minule ja ütleb, mida Sina, Issand, tahad öelda. Siis ma usun Sind.”

Ta prohveteeris erinevatele inimestele, kuid minule mitte. Mõtlesin: „Jumal, mida imet?”

Läksin lõpuks altarile: „Anna nüüd tulla, Jumal.”

Mees palvetas inimeste eest ja prohveteeris. Minule ta ütles: „Usalda Jumalat, õde.”

Mõtlesin: „Aga prohvetearing? Aita mind, Jumal!”

Sama kordus järgmisel öhtul. Olin väga pettunud. Mõtlesin: „Ma ei mõista, Jumal. Kui Sa soovid, et ma tegutseksin, miks Sa siis ei aita?”

Öhtul lugesin kodus Piiblit. Meil peaks olema tugev

armastus Jumala sõna vastu. Lugesin Luuka evangeeliumit Simeoni loo kohalt. Avasin Piibli: „Jumal, räägi mulle!”

Õnneks avanes Luuka 2. peatükk. Püha Vaim oli ilmutanud Simeonile, et ta näeb Messiat veel enne oma surma. Vaimu mõjul tuli ta templisse, nägi Jeesust ja andis au Jumalale.

Sain äkki nagu piste südamesse: „Issand, anna andeks.”

Püha Vaim oli ilmutanud mulle, et näen inimesi päästetuna ja tervenena. Sellest ei piisanud mulle, vaid ma soovisin, et prohvet veel seda ütleks.

Parandasin korralikult meelt. „Anna andeks, Jumal. Otsustan uskuda ka siis, kuigi keegi kunagi ei prohveteeriks mulle.”

Arvan, et see oli väga tähtis. Kuigi armastan nii väga Vaimuande, on tähtis kuulata otse Jumalalt ja loota temale. See on olnud protsess. Kulus seitse aastat, enne kui pidasin oma esimese jutluse.

Kõrb

Kohtasin Jumalat väeliselt, sain ka ilmutusi. See oli suur kogemus. Seejärel tuli etapp, mida ma ise nimetan kõrbeks.

Kõrbereis... Aeg töötuse saamise ja täitumise vahel on sageli kõrbeperiood. See meenutab sama, mida iisraellased kogesid. Sel ajal õpitakse tegema koostööd Jumalaga. Tuntakse ära, et meid ei karistata. See on võimalus tulla talle lähemale, lasta tal valmistada meid tuleviku vastu ja aidata meil kanda vilja.

Seitse aastat õppisin piiblikoolis. Rääkisin seal mõnele sellest, kelleks uskusin, et Jumala on mind kutsunud. Nende reaktsioon ei olnud väga hea. „Ma poleks sinust küll seda arvanud.”

Püha Vaim oli mulle armuline. Ma pidin õppima laskma tulla tal endasse oma armastusega ja puudutama minu südant, nii et ta eemaldas inimkartuse. Täielik armastus ajab kartuse välja. Sel ajal õppisin tundma Jumalat kui minu parimat sõpra ning Püha Vaimu kui minu parimat kaaslast ja

Lohutajat. Samuti õppisin vastu võtma Jumala armastust, nii et inimkartus enam ei mõjuta mind, nii nagu see enne mind sidus.

Lapsepõlve hirmud

Minu ema ja isa lahutasid, kui olin neli aastat vana. Ema kolis ära koos meiega ja abielus uuesti. Igal lapsel, kes on seda läbi elanud, on ilmselt probleeme hüljatusega. Hiljem, kui olin 12ne, varsti pärast minu uskutulekut, kolis ema minema ja ma jäime hooldajate kasvatada.

Mind kasutati ära seksuaalselt üheksa kuu jooksul. Kogegin suurt häbi. Pidasin ennast inetuks. Arvasin, et minuga on midagi valesti, kuna minuga selline asi juhtus. Arvasin, et olin seda ise põhjustanud. Kuigi ma üha armastasin Jumalat ja minul oli isiklik Jumala-suhe, põhjustas see palju hirmu, häbi ja ebakindlust. Püüdsin panna inimesi ennast hindama. Mida rohkem seda taotlesin, seda halvema, hüljatuma ja tõrjutumana ennast tundsin.

Kuid täna olen kõndiv ime. Jumala armastus on eemal-

danud hirmu. Ma isegi ei suutnud nutta umbes kümme aastat, kuna olin emotsionaalselt lukus. Kui Issand mind puudutas, siis vabanesin. Sellest alates olen palvetanud palvet Ef 3:14-21 järgi.

Palve

Minu arvates on suurepärane palvetada Piibli tekstide alusel. Piibel ütleb, et kui me palve on tema tahe, siis me saame selle. Teadsin mõistust ületavast Kristuse armastusest ja sisemise inimese üleloomulikust tugevneemisest väes, et mõistaksin, milline on armastuse kõrgus, sügavus, laius ja pikkus, et saaksin täidetud kogu tema täiusega.

Palvetasin seejärel kolm kuud uskudes, et ta teeb seda. Minu elu muutus. Olen jätkanud ja palvetanud seda oma elu, oma perekonna ja koguduse üle. Usun, et kui me jätkame teadlikult usu läbi selle armastuse vastuvõtmist, mida Jumal tahab anda ja mis ületab inimkäsituse, kui palume Püha Vaimu meid tugevdada ja võtame vastu tema armastuse, eemaldab tema

armastus kogu hirmu ja muudab meie loomuse ja elu. See annab usku südamesse.

Piibel ütleb, et õige elab usust ja et õige on julge nagu lõvi. Jumala armastus teeb mind tugevaks uskuma, et kui tunnistan oma patud, on tema ustav ja õige ning annab mulle andeks minu patud. Ta puhastab minu. Olen saanud andestuse.

On julgustav ja meeldiv uskuda, et olen puhas, armusaanud ja õigeks mõistetud. See eemaldab kartuse, et ma ei ole piisav või et mind tõrjutakse – nii inimeste kui Jumala ees. See annab meile jõudu. Ta on nii heatahtlik. Tema armastus kasvatab meis armastuse vastuvõtuvõimet.

Nälg

Mul on kogu elu olnud nälg Jumala järgi. Ka kõrbeaastatel hoidsin kinni usust temasse. Nüüd olen seda palvet jätkanud. Nälg tuleneb sellest, et Piibel ütleb: „*Maitske ja vaadake, et Issand on hea.*” Kui keegi jätkab maitsmist ja taotlemist: „Issand, vajan Sinu armastust”, siis usun, et ta

annab mulle oma üleloomulikku ilmutust armastusest. Kui ligined talle usus, siis usun, et saad armastuse.

Armastus on nii nauditav, et see paneb kogu aeg lisa nõudma. Võid teadlikult otsustada: „Tahan tunda Sind rohkem.”

„See, kellel on, sellele antakse,” ütleb Piibel. Otsige, siis te leiate. Mida rohkem otsitakse, seda rohkem leitakse. Mida rohkem leitakse, seda rohkem soovitakse. See nälg vaid kestab. Õndsad on need, kellel on nälg ja janu õiguse järele, sest nad rahuldatakse.

Efeslaste kolmanda peatüki järgi soovib Jumal pidevalt täita, nii et tema armastus, headus ja vägi voolavad meist üle. Kui reisid maailmas ja kohtad paljusid inimesi ning nende vajadusi, siis arvatavasti vajad seda täitmist igal päeval.

Pettumus tervenemises

Mis juhtub, kui tuleb pettumus, et keegi ei tervene?

Olen mõelnud sellele küsimusele mitu korda. Kui

alustasin tervendusanni kasutamist, kaks minu lähedast sõpra surid vähki. Ütlesin Jumalale: „Ma ei soovi olla selles tervendamise asjas. Seal on liiga palju ohtusid, kui kõik ei tervene. Ei soovi sellega tegeleda, kuna ei taha, et inimesed pettuvad Jumalas. Jätan nad pigem Jeesuse hooleks ja mitte midagi enamat.”

Ütlesin Jumalale täiesti siiralt: „Liiga raske.”

Issand katkestas mind ühel ülistusõhtul, kui olin veel leinas. Ta vaatas mind. Tema sõnades oli suur vägi, kui ta ütles: „Katherine, sa pead uskuma.”

Seejärel oleme näinud väga paljusid tervenemas vähist ja parandamatutest haigustest. See on tõeliselt vägev. Kuid olen õppinud ühte asja. Mulle meeldib Psalm 131:

„Issand, mu süda ei ole kõrk ega ole mu silmad uhked, ja ma ei nõua asju, mis mulle on liiga suured ja imelised. Eks ma ole oma hinge taltsutanud ja vaigistanud? Otsekui võõrutatud laps ema juures, otsekui võõruta-

tud laps on mu hing minus. Iisrael, looda Issanda peale nüüd ja igavesti!”

See on võti. Ma ei koorma oma meelt asjadega, mida ma ei mõista. Püüan jätta küsimata: „Miks, millal ja kuidas, Jumal?”

Selle asemel küsin vaid: „Kes? Kes Sa soovid olla antud olukorras?”

Minu usk sellesse, kes ta soovib olla, peab rajanema Piiblile. Kui Jeesus liikus maa peal, ilmnes ta vastusena kõigile, kes tulid tema juurde oma probleemidega.

Jeesus-kalju

Nii see on. Piibel ütleb, et peame ehitama kaljule ja see on Jeesus. Ei saa ehitada usku oma kogemusele. Kõik peab toetuma temale.

Kui oli raske, küsis Jeesus Peetruselt: „Kas teiegi tahate ära minna?”

Peetrus vastas: „Kuhu meil on minna. Üksnes Sinul on igavese elu sõnad.”

Kui väldime tervenemist, kõrvaldame suure osa sellest, kes on Jumal, ja piirame tema väge. Nagu juba öeldud, me ei

pea kuulutama ülevate sõnadega, vaid Vaimu ja väe osutamisega. See, mille jätame tähelepanuta, ei jäta tähelepanuta meid.

Kui riisume lootuse, mis on Jumala väes, ei luba me Kristusel näidata oma täielikku olemust neile, kes teda lootusetult igatsevad tunda. Jeesus on koos meiega kõikjal. See on nii meeldiv. Olen tänulik, sest see on Issanda teene.

Minu abikaasa

Abielludes ei osanud kumbki meist seda ette kujutada, et Jumal nii teeb. Olen tänulik oma mehe eest. Ta on võitnud mind kaitsma. Olen tänulik tema heatahtlikkuse eest, et ta toetab mind. Ta on loomuselt täiesti teistsugune kui mina. Ta on väga kindlameelne tüüpiline soome mees, väga tasakaalukas ja rahulik.

Mina ei ole selline. Tema täiendab mind. Olen tänulik tema eest. Jumal on andnud mehele ja naisele erineva tugevuse. On meeldiv töötada koos pastoripaarina. Jumal kasutab mind suuna. Tomile annab Jumala tarkust ja

eristusvõimet, rahu, armu ja pikameelsust. Olen tänulik selle eest. Inimesed igatsevad: „Kui ka minu abikaasa mind nii toetaks.”

Kui Jumal avab ukse, ei saa keegi seda sulgeda

Tema valmistab tee. Tema on arendanud seda meis aastate jooksul. Tean, et Püha Vaim on meie elukaaslane, kas oleme siis mehed või naised. Issand on meie abielumees. Tema on meie parim sõber ja kaaslane. Keegi ei saa täita meie armastusetarvet nii nagu tema. Vaid tema täidab meie sõpruse- ja armastusevajaduse.

Tahan inimesi julgustada. Ära oota täiuslikku inimest. Sinul on tema juba olemas Pühas Vaimus ja tema osaduses. Tema saab täita kõik sinu vajadused. Võid vabastada oma abikaasa olemaks see, kes tema on. Jumal soovib olla sulle kõigeaks. Abikaasa ei pruugi seda üritada.

Jumal aitab kasvada ka kõrbeaastate jooksul, kui võid leida Jumala ja tema täieliku armastuse reaalselt. Ta mõistab mind. See on tõde.

Kõrbeaastatel mõistab ta mind täiesti. Mina ei pea selgitama. Olen selle eest väga tänulik. Loodan, et inimesed leiavad sõpruse ja osaduse Püha Vaimuga. Tunneme Jumala suhtes hirmusegast austust, kuid meil on meeldiv eesõigus olla tema kaaslased.

Palve

Piibel ütleb: „Issanda Jeesuse arm, Jumala armastus ja Püha Vaimu osadus olgu teiega.”

Isa, palvetan iga lugeja eest. Issand, anna neile jõudu teada, et oled ligi ja et oled hea, et sa alati rõõmustad nendega kohtudes.

Tunnen nüüd, et mõned kogevad enese olevat hukkamõistetud ja võitlevad sellega. Issand soovib öelda, et kui tuled tema juurde ja palud armu ning andestust, ei pea sa maksma selle eest. Võid usus vastu võtta täieliku andeksandmise, mis puhastab sind. Ütle endale: „Nii nagu tema on, nii olen ka mina selles maailmas.”

Palun, et Jumala armastus tugevdab sind uskuma tõde: sind on vabastatud. Talle veri

on sind puhastanud. Kui hülgad patu ja võtad vastu muutva väe, tuleb Jumala õigus tema armu kaudu.

Tee nad tugevaks, Issand, uskuma, et nad on saanud andeks, nii et nad saavad minna ja teha suuri tegusid, sest nad tõeliselt tunnevad Jumalat.

Issand, puuduta lugejaid oma Vaimu väega. Luba nad armastusest pakatada. Luba oma Vaimul puudutada nende

südameid nii, et nad saavad üleloomuliku ilmutuse Jumala armastusest, mis vabastab nad just praegu masendusest.

Räägin masendusega võitlejaile: „Jeesuse nimel, masendus, mine ära. Jumala armastus, Püha Vaim, ilmu ja hõlju nende kohal.”

Ava süda ja võta see temalt vastu.

KATHERINA ROUNALA

Lõpuaja kristlased

Olen veendunud selles, et me oleme maailma lõpuaja kristlased! Jeesus tuleb. Harmagedon saabub. Kohus tuleb. Oleme lõpuaja kristlased, kes elavad viimaseid aegu ja on viimaste sündmuste tunnistajad.

Lõpuaja kristlased kohtuvad sündmustega, mida ükski teine sugupõlv pole näinud. Ütlen teile miks! Saatan teab, et Jeesuse Kristuse kogudusel on olnud palju aastaid aega ehitada kaitseid tema igivanade hämamismetodite vastu! Oleme õppinud võitma

rahutust, saavutama meele- rahu ja kuulutama võitu epideemiatega ning haiguste üle! Oleme õppinud suhteliselt tegusalt mõistma Jumala tahet, mõtlema positiivselt ja kasutama vaimuande! Oleme uurinud hingevaenlase olemust. Olles kirjutanud ja lugenud tuhandeid raamatuid, oskame teha mida iganes!

Kui oleme õppinud saama aru saatana vanadest riugastest, on ta salakavalalt püüdnud juhtida lõpuaja kristlased tähenduslikku

maailma, mis on pungil uusi eksootilisi katsumusi ja kiusatusi!

Pea meeles: Jumala sõna toonitab, et „*saatan ise moondab ennast valguse ingliks,*” et „*kui võimalik, eksitada ka valituid*”.

Kuidas võib saatan eksitada lõpuaja valitud kristlasi? Kas ta suudab panna meid nautima narkootikume? LSD-d? Marihuaanat? Pornograafiat? Alastiolemist? Alkoholi?

Mitte iialgi! Selline saatana rünnak on määratud läbi kukkuma.

Kas siirduvad tuhanded lõpuaja aja noored kristlased saatana teenimisse? Või spiriitismi seanssidele? Kaartidega ennustamise juurde? Pidama ühendust surnute vaimudega? Tuleviku ennustamisse?

Ei iialgi! Vaenlane põhjustab alati vastumeelse reaktiooni tavalistes usklikes. Saatan ei tõmba kunagi enda poole kristlaste hulki.

Kas saavad tuhanded noored äkki seksihulludeks? Kas nad lähevad hulgiti vahetima rämpsfilme? Kas nad ahmivad pornokirjandust? Kas neist saavad homosek-

suaalid? Lesbid? Sadistid? Kas nad saavad lapsi abieluvälistes suhetes? Kas nad praktiseerivad vabasuhteid ja armatsemist?

Ei! Nii kaua kui Püha Vaim veel töötab nende inimeste keskel, säilitavad lõpuaja kristlased moraali. See sugu põlv ei ole kaotanud mõistust sooküsimustes ega moraali suhtes.

Kas lahkuvad viimasedki kristlased kirikust? Kas nad loobuvad usust? Kas neist saavad kahtlejad? Ateistid? Kas nad hülgevad oma vana mate usu? Kas neist saavad intellektuaalsed jumalavihkajad?

Mitte iialgi! Just vastupidi on toimumas. Jeesusliikumine tõmbab kaasa jumalasalgaajaid. Õpilased ja üliõpilased otsivad usku. Jumal on tulnud koolidesse – ja ta tegutseb silmaga nähtaval viisil.

Ei narkootikumid, seks, mässamine, ebausk ega saatana kummardamine, vaid kolm kaunist, sallitud, meeldivat ja süütut asja, mida kõige vähem ootaksime, võivad meid mõjutada!

Lõpuaja kristlasi hakkab läbi katsuma vaenlane, kes moondab ennast valguse inglise, nii salapärane, nii süütu, nii tundmatu ja hästi maskeerunud, et vaid üksikud mõistavad, mis on toimumas! Minu arvates need kolm asja, mida saatan kasutab, et läbi katsuda ja eksitada lõpuaja kristlasi, on jõukus, naudingud ja peresuhted.

Mitte ükski neist kolmest ei ole iseenesest patune ega kahjulik. Kuid piibel osutab väga selgelt, et hingevaenlane hakkab kasutama kõiki neid kolme relva viimasena, et eksitada lõpuaja valituid!

Tahaksin selgitada, kuidas juba näen seda toimumas.

Mõelgem esmalt materiaalsele omandile. Saatan teab täpselt, mida Piibel ütleb selle koguduse etapi kohta. Ilmutuse 3:14-17 on kirjutatud:

„Ja Laodikeia koguduse inglile kirjuta: Nõnda ütleb Aamen, ustav ja tõeline Tunnistaja, Jumala loomise Algu: Ma tean su tegusid, et sa ei ole külm ega kuum. Oh oleksid sa ometi külm või kuum! Aga nüüd, et sa oled leige ja mitte külm ega kuum,

sülitan ma su välja oma suust. Et sina ütled: Ma olen rikas ja mul on rikkust küllalt ning mul ei ole puudu millestki - ning sa ei teagi, et sa oled vilets ja armetu ja vaene ja pime ja alasti.”

Jumala sõna väljendab, et viimasel ajal on kristlasi, kes on pooliku südamega, rikkad ja edukad, kellel ei puudu midagi, kuid kes ei tea, et nad on armetud, pimedad ja alasti!

Jõukuses ja edukuses ei ole iseenesest midagi halba. Paljud patriarhid oli rikkad. Aabrahami kohta, kes on meie kõikide isa, on Piiblis kirjutatud: *„Ja Aabram oli väga rikas karja, hõbeda ja kulla poolest”* (1Ms 13:2).

Piibel nimetab Iiobit meheks, kes kartis Jumalat ja kurja, kuid kelle kohta öeldakse: *„Tema karjas oli seitse tuhat lammast ja kitse, kolm tuhat kaamelit, viissada paari härgi, viissada emaeslit, ja tal oli väga palju peret; see mees oli rikkaim kõigist homimikumaaalastest”* (Ii 1:2).

Tegelikult rõõmustab Jumal sellest, kui tema lapsed on edukad! Psalmis 35:27 on

kirjutatud: „*Hõisaku ja rõõmutsegu need, kellel on hea meel minu õigusest.*”

On olemas Jumala seadus, millel ei ole erandit. Jumal õnnistab kõiki, kes on valmis enda omast andma (Ml 3:10,11). Kui kõik lõpuaja kristlastele kogunenud õnnistused on Jumalalt, kuidas siis saab saatan neid kasutada hävitamiseks ja eksitamiseks? Kui loen oma Piiblit õigesti, õnnistab Jumal läbikatsutuid!

Kui vaesus ja ahistus saavad inimest testida, siis kindlasti seda enam võib teha seda materiaalne jõukus ja leivaküllus. Jumal proovis iisraelasi rikkusega ja edukusega.

„*Siis Issand ütles Moosesele: „Vaata, ma lasen taevast sadada teile leiba ja rahvas mingu ning kogugu iga päev oma osa, sest ma panen nad proovile: kas nad käivad minu Seaduse järgi või mitte?”* (2Ms 16:4).

Võin ette kujutada, kuidas ilmub saatan Jumala ette viimast korda, nii nagu ta tegi Iiobit süüdistades. Kuid sel korral palub ta luba kiusata lõpuaja kristlasi! Kas see võiks toimuda sel viisil?

„Ja Issand küsis saatanalt: „Kust sa tuled?” Ja saatan vastas Issandale ning ütles: „Maad mööda hulkumast ja rändamast.”

Siis Issand ütles saatanale: „Kas oled pannud tähele neid lõpuaja kristlasi? Sest nendesarnaseid maa peal ei ole: vagad ja õiglased, kes kardavad Jumalat ja armastavad Jeesust ning kuidas nad väldivad tigeda salakavalusi.” Saatan vastas Issandale ning ütles: „Kuid võta ära see aed, mille sa ole teinud igast küljest ümber nende. Iiob ei hüljanud Sind vaesuses, kuid Sa ei pea tegema muud, kui õnnistama neid üle kõige selle, mis Iiobil oli, ja Sa saad näha, mis toimub.

Anna neile igasugust vara ülikülluslikult, nii nagu Iobile. Ehita neile unistuste kodusid. Anna neile uhked autod, raha ja mitmesuguseid seadmeid nii palju kui nad soovivad: haagissuvilaid, paate, välisreise, kalleid riideid, eksootilise toite ja maatükke. Siis saad näha, mis juhtub lõpuaja kristlastega, kui nad saavad rikasteks ja edukateks, kui neil koguneb varandust ega vaja nad enam

midagi. Nad unustavad Jumala.”

Just nii juhtus kuningas Hiskijaga. *„Aga Hiskija ei tasunud heategu, mis temale tehti, vaid ta süda oli ülbe; seepärast oleks viha pidanud tabama teda, Juudat ja Jeruusalemma”* (2Aj 32:25).

Üks ütlus kõlab: „Vagadus sünnitas jõukuse ja siis tütar hülgas oma ema.” Sageli saavad usklikud jõukaks ja seejärel mõnigi unustab Issanda, kes on neid õnnistanud.

Ole valvel, noor. Kui sa armud autosse, riietesse või mootorrattasse, võivad neist saada sulle suurem takistus kui narkootikumidest, seksist või alkoholist. Võid sattuda materialismi paeltesse nii, et sinust saab leige kristlane – pime, väeta ja vaimulikult alasti.

Ära põgene mingisse erakute külla, et veeta vaest ja primitiivset elu. Sellest võid muutuda samamoodi ülbeks, kuna oled loobunud kõigest, nii nagu sellestki, et sul on kõike – ja sa võid jääda sama õnnetuks.

Näen saatanat seismas taustal naermas kellegi üle

pahatahtlikult. „Rahaahned kristlased. Keigarid! Kas teiegi nakatusite väärtpäberitega? Hankige endale hunnikute kaupa raha. Ostke uut mööblit. Hankige suuremaid autosid. Ka mitu autot pole palju. Ostke, investeerige, müüge, abielluge, lahutage.

Nii hukkusid ka Loti kaas-aegsed. Samuti hukkus Noa-aegne sugupõlv. Nii juhtub ka teiega. Teie kõrgepalgalised, ületoidetud ja mugavust armastavad kristlased, jääte laisaks ja leigeks ning olete siis minule kerge saak. Anna, Jumal, neile seda kõike veel lisaks. Kindlasti avaldab see mõju mõnele neist...”

Kas varakus on sind mõjutanud? Kas huvitud rohkem endast kui Jumala riigist? Jäta kõik, mis sul on, Jeesuse jalgade juurde just nüüd. Täna teda kõige eest, mida omad. Siis anna see temale tagasi.

Õpi teenima ja ülistama tema nime õnnistuste keskel ja headel aegadel, mitte ainult raskustes. Sa ei oma midagi sellist, mida Jumal soovib. Tema ei soovi sinu uut maja,

autot, riideid, kiirpaati või lainelauda. Tema omad on ka tuhandetel küngastel liikuvad karjad. Ta soovib vaid sind täielikult: sinu armastust, ülistust ja usaldust.

Mõelgem naudingutele. Piibel ütleb, et viimastel päevadel on inimesi, kes on „... *rohkem lõbu, kui Jumala armastajad...*”

Näib, et paljud lõpuaja kristlased, kes armastasid enne Jumalat, on läbimas laevahukku lõbunaudingute pärast. Jumalat armastavad inimesed ei leia mingit naudingut narkootikumidest, vabast seksist, alkoholist, tubakast või pornograafiast. Saatan teab seda! Paljud taolised lihalikud naudingud pahandavad neid ja on neile jäledad. Milliste naudingutega püüab siis saatan usklikke eksitada?

Ta püüab seda kasutades ära meie vaba aega, nii uskumatu, kui see ka ei tundu. Siin pole midagi tegemist suvepuhkustega. Samuti mitte ajaga, mida veedad reisides Euroopas või Pühal maal. Pole ka küsimus mingist jahi- või kalastusretkest.

Pole küsimus tundidest, mida veedad surfamise, paadisõidu, veesuusatamise või ratsutamisega. Ei! Usun, et need kõik on head asjad. Kristlased oskavad neid paremini ära kasutada kui pöördumatud. Patused ei suuda nautida neid Jumala antud häid asju.

Ma mõtlen kogu kaotatud aega: kodus veedetud tunde, igapäevast ajakasutust, aega, kui võiksid süveneda Jumala sõnasse, aega, mille peaksid veetma palvekambris.

Saatan tuleb süüdistama sind Jumala ees: „Vaata seda lõpuaja kristlast, seda ekraanisõltlast. Vaata teda, kuidas ta veedab tund tunni järel vaadates seriaale, näidendeid, spordivõistlusi. Tal ei ole aega olla kahekesi Jumalaga. Jumal ei mahu tema ajakavasse. Ta kütib, kalastab ja reisib, mängib golfi, tennist ja korvpalli, kuid tal pole aega lugeda Piiblit ega palvetada. Kas see on lõpuaja kristlane, kes käib usus ja mitte tundes?”

Jumal on andnud sinule nii palju aega, et võid vaadata isegi televiisorit. Ta ei mõista sind hukka, et kasutad ära

lubatud meelelahutust. Ta on andnud meile aega, et nautida reisimist, sporti, sõpru ja isegi põnevat puhkust.

Kuid Jumala mõtted ei olnud, et need asjad haaraksid meid täielikult ja eemaldaksid tema meie elust, südamest ja meelest. Ausalt öeldes ei oska ma nimetada ühtki heakskiidetud naudingut, mille Jumal võtab ära kristlaselt. Kuid me oskame oma elu täita lubatud asjadega, mis võtavad meilt soovi õppida tundma Jumalat.

Koguduse ülesvõtmine üllatab paljusid lõpuaja kristlasi ootamatult. Neist on saanud vaimulikud seltskonna inimesed – tühised seltskonnanautlejad, kelle ajakavast ei kuulu tundigi eestpalveks vaikselt ja üksildases paigas.

Lõpuaja kristlase patt number üks on ajaraiskamine. Hingevaenlane ei pea saama sind seksi ja narkootikumide, veini või kahtluste konksu otsa. Piisab, et ta hoiab sind tegusana, liiga hõivatuna, et sul ei jääks mingitki aega Jumalale. Me ei ole Jumala ees niivõrd patused, kui võõrad.

Suurim patt Jumala vastu ei ole ihu vale kasutamine, lihahimude rahuldamine või isegi tema nime needmine. Suurim patt Jumala vastu on lihtsalt hoolimatus tema suhtes.

Psalmist ütleb jumalatute kohta: „Jumalale nad ei mõtle.” See on irooniline. Kristlased, kes elasid ajaliselt nii kaugel Kristuse tagasitulemisest ja kohtupäevast, palvetasid ja paastasid ning ahmisis lugeda Jumala sõna. Kuid lõpuaja kristlane, kes elab nii lähedal Kristuse saabumisele ja kohtupäevale ning kes vajab Jumala abi nii kibe-dasti, veedab kõige vähem aega tema ees.

Miks Noa ei võitnud sõnumiga oma sugupõlve? Sest inimesed olid nii hõivatud ostmise, ehitamise, müümise ja armastamise rõõmudes.

Lõpuks vanematest. Saatan kasutab ära pöördumata pereliikmeid, et usklikke alistada.

Piibel ennustab selgelt eluohtlikke probleeme perekondades just enne Kristuse tulekut. Matteuse evangeeliumis öeldakse: „Aga vend

annab surma venna ja isa lapse, ning lapsed tõusevad vanemate vastu ja lasevad neid surmata” (Mt 10:21). Sama peatüki 36 salm kõlab: “... ja inimese vaenlasteks saavad tema kodakondsed.”

Kuulake väga hoolsalt Jeesuse hoiatust! „... sest ma olen tulnud lahutama meest tema isast ja tütart tema emast ja miniat tema ämmast...”

Sellega Jeesus mõtleb, et kui järgned temale, siis sinu isa ja ema ei saa sellest võibolla kunagi aru. Nad võivad olla sinuga erinevatel seisukohtadel ja igas asjas sinu vastu. Kui annad kõik Jeesusele, siis sinu omaksed, kes teda ei järgi, asetuvad sinu vastu. Halvimad vastasseisud võivad olla sinu oma kodus. Sind võidakse isegi vihata.

Piiblitekst Joh 9:1-23 väljendab sellist olukorda suurepäraselt.

Siin räägitakse noorest mehest, kes oli sündinud pimedana. Jeesusel oli temast kahju. Ta tegi mudast ja süljest võide, mille määris mehe silmadele. Silmad tuli pesta puhtaks Siiloa tiigis.

Variserid raevutsesid tõsiselt, kuna Jeesus oli ter- vendanud hingamispäeval. Nad kutsusid nooruki vanemad ja küsitlesid neid. Olge nüüd tähelepanelikud, jälgides, kuidas vanemad vastasid, sest see on tüüpiline kõikjal tänapäevalgi. „*Ta vanemad vastasid nõnda, sest nad kartsid juute, kuna juudid olid juba kokku leppinud, et kes iganes tema Messiaks tunnistab, heidetakse kogudusest välja. Seepärast ta vanemad ütlesid: „Ta on küllalt vana, küsige tema enda käest.”*”

Need vanemad ei tundnud Jeesust. Nad ei teadnud midagi tema väest ega võimest avada pimedate silmi. Nad ei olnud usklikud. Nad ei julgenud eralduda kogukonnast.

Vaadake, mis toimub praegu. Tuhanded noored näevad jälle. Jeesus avab pimedate silmi. Narkootikumide, seksi ja muu taolise poolt pimestatud inimesed hakkavad nägema.

Kuid nende vanemad ei nõustu sellega. Kui toimub noorsoo ärkamine, on vanemad hirmul. Nad ei tea,

mida arvata. Muidugi nad teavad, et nende laps oli pime ja nüüd on toimunud ime. Kuid nende sõbrad või töökaaslased – mida need ütleavad! Vanemad on liiga arad tunnistamaks Jeesuse väge.

Noored tunnevad Jeesust, vanemad sageli mitte. Pere-kond on lõhestunud.

Saatan püüab kasutada sinu armastust vanemate vastu, et riisuda sinult Jeesuse armastust.

Piiblis öeldakse: „*Kes isa või ema armastab enam kui mind, see ei ole mind väärt, ja kes poega või tüdart armastab enam kui mind, see ei ole mind väärt*” (Matt 10:37).

Jeesus rääkis vanemate ja laste vahelisest tülist, viidates risti kandmisele: „*Ja kes ei võta oma risti ega järgne mulle, see ei ole mind väärt.*” Mõne jaoks on suurim kandmiseks antud rist oma pere, vanemad või lapsed. Sa pead armastama ja kuulama Jeesust rohkem kui vanemaid.

Jeesus ise ütles oma emale: „*Kas te ei teadnud, et ma pean olema neis paigus, mis on mu Isa päralt?*”

Noor sõber, ära luba hinge-

vaenlasel kasutada ära sinu peret, et panna sind kaotama julgust! Armasta, kuuletu ja austa oma vanemaid, kuid ära luba neil kunagi võtta ära midagi sellest, mida Jeesus on andnud. Aseta ta esimesele kohale, iga pereliikme ette.

Ära kunagi omanda halba eeskuju vanematelt, kes ei tunne Jeesust. Vanematel ei ole alati õigus.

Jeesuse sõnum igale lõpuaja kristlasele on lihtsalt ja lühidalt selline: ära kogu liialt asju ega huvitu ülemäära huvitegevustest või tegevusetusest. „*Nii ei ole nüüd enam mingit hukkamõistu neile, kes on Kristuses Jeesuses... kes me ei käi oma loomuse, vaid Vaimu järgi.*” Kuid otsige esmalt Jumala riiki ja tema õigust, siis tuleb kõik muu ilma hukkamõistuta.

Ära lase kellelgi (ka mitte vanematel) või millelgi muul takistada enese pühendamist täielikult Jeesusele ega lootmast tema peale!

DAVID WILKERSON
1970ndail

Kutse palvele

Hea lugeja!

Palun Sinu eestpalvet sündmuste ja arengute puhul, mis on toimunud Rakveres. Ilmselt on teavet ka meediast, aga järgnevalt uute suundumuste olemusest, mis siis kujundab ka eestpalveainet.

Lugesin ajakirja National Geographic jaanuari 2017 numbrit „Sugude eri”. Väljandest, mis on mõistagi palju laiahaardelisem, jäi silma liikumise eesmärk, sõnastatud leheküljel 118:

„Soo volavuse kontseptsioon on paljudele Lääne ühiskonna inimestele veel võõras. Mitmel pool maailmas on see aga omaks võetud ja avab uksi. Kui me kord tunnistame, et sooidentiteete ja -väljendusi on olemas terve spekter, miks peaksime siis kinni hoidma jäigast liigitamisest meesteks ja naisteks? Lõppeesmärgiks on mõistagi lasta kõigil määratleda end inimestena, murda välja neile omistatud kategooriatest ja vaidlustada tavaarusaamad.” Nii on väljendanud Anne-Marie Slaughter, mõttekoja

Uus Ameerika president ja tegevjuht.

„Mida vanemad teha saavad. Kõik lapsed vajavad võimalust avastada erinevaid soorolle ja mänguviise. Jälgige, et teie väikelapse keskkond peegeldaks soorollide mitmekesisust ja kõigile avatud võimalusi... Kuidas laps end hilisemas elus indentifitseerima hakkab, on ennustamatu. See teadmatus on soole mittevastava lapse kasvatamisel üks suuremaid raskusi... Uuringud näitavad, et sooidentiteet on kaasasündinud ja seda ei saa ühegi sekkumisega muuta.” (lk 14)

Soovitus tänapäeva tüdrukutele ja poistele kõlab: „Usaldage enda unikaalset sisemist häält. Ja kindlasti kuulake sama palju kui räägite, et austada teisi unikaalseid inimesi enda ümber.” (lk 6, Gloria Steinem).

Lahenduseks pakutakse soo füsioloogilist korrigeerimist. „Neil lastel aga, kes 16-aastasena tõesti tahavad oma sugu korrigeerida, võib eelnev pärsivate ravimite võtmine teha

selle lihtsamaks. Nad saavad hakata võtma vastassoo hormoone ja teha läbi eelistatud soo murdeea muutused, ilma et neil oleksid juba välja arenenud raskesti kõrvaldatavad teisesed sootunnused, näiteks rinnad, kehakarvad või jäme hääl.” (lk 62)

Tähelepanu äratav artikli pealkiri „Kui tahad siiraid vastuseid küsimusele, kuidas sugu kujundab saatust, küsi üheksa-aastastelt” (lk 30-31, Eve Conant).

Veel saame teada, et „Üks transsooliste uurimisel leitud seos on siiski tugev: soole mittevastavuse seos autismispektri häiretega (ASH). Washingtoni pediaatriaigla Children’s National autismispektri häirete keskuses ning soolise ja seksuaalse arengu programmi juures töötava neuropsühholoogi John Strangi sõnul on autismispektri häiretega lapsed ja noorukid teistest noortest seitse korda tõenäolisemalt soole mittevastavad. Ja vastupidi, sookliinikute lastel ja noortel on teistest 6–15 korda suurema tõenäosusega ASH. (lk 57)

Soobinaarsuse kasuks on ajakirjas öeldud: „Võib vist üsna kindlalt väita, et enamik inimesi, üle 99 protsendi, paigutab end soospektri ühte või teise otsa.” (samas)

„Hiljutises tuhandet 18–34-aastast nn millenniumilast hõlmanud uuringus arvasid pooled küsitletutest, et sugu tuleb vaadelda spektrina ja osa inimesi ei mahu tavaliste sookategooriate alla. Ning suur osa neist pooltest pidas end mittebinaarseks, leidis LGBTQ tugiorganisatsioon *Human Rights Campaign*. 2012. aastal küsitlesid nad kümmet tuhandet teismelist lesbit, geid, biseksuaali ja transsoolist vanuses 13-17 aastat ning said tulemuseks, et kuus protsenti neist liigitas end muut- ehk kõigusooliseks, androgüünseks või kuhugi mujale binaarsetest kastidest väljapoole.” (lk 57).

Selline käsitus ja suundumused panevad ahastama. Palun palveta ja võitle koos Rakvere kogudustega, tänulikult

HEIKI PÕLDARU

Eestlasi saatnud pastor koos isaga.

Kuulutamas Keenias Kiremoni külas.

